

நிற்கும். சம்பவகாண்டத்தின் ஈச-ம் அத்தியாயத்தில் ச.
உ - தொடக்கமாக வரு கலோகங்களில்—

“(குமாரன்) மகாதேவரது தோண்மீதேறிமுந்தான்:
அக்கால் மகாதேவர் அளவற்ற ஆனந்தசுவரூபியாயினார் தம்
முடைய உத்தமபுத்திரனாகிய ஆனந்தக்கடலின் திருமேனி
பரிசுத்தலாய அனப்பறம் அமிர்த சலத்திடை அமிழ்த்
திட்டனர்”

எனவருந் திவ்விய சரித்திரமானது, உலகிலுள்ள பிதாக்க
ளெல்லாம் பிள்ளைகண்மாட்டு வைக்கும் பேரன்பாய
தருமத்தையும், அதில் விளையுஞ் சுகத்தையும் இனி
துணர்ந்தாரிற்கும். இது நிற்க. அக்கண்ணுதற் பரம
னருங் கல்லாலின்கீழ் யோகிருந்தனர். அவர் யாது பயன்
கருதி அவ்வாறிருந்தன ரென்னலாம்? சனகாதி முனிவர்
கட்கு அதனை யுணர்த்து நிமித்தமும், அதனாற் றுறவற
யோகவாழ்க்கையொன்று உலகிலே தெவுளு நிமித்தமு
மாக அந்த யோகிருந்தனரெனக் கருத்துளர் கரிசறத்
தெளிவரன்றோ. அன்ப! இவைபோல்வனவெல்லாம்
சுவப்பிரயோசன மல்லாத பரப்பிரயோசன மென்றறி.

(சச)

கீட.—பரமசிவனாரைத்த வேதப்பொருளைப் பரா
முகமாக விருந்து கேட்ட தேவியாரை அச்சிவனார் “நீ
பரதவர் மகளாகுக” எனச் சபித்ததைப் பொருத விநாய
கர், இவைகளினுள்ளே திங்கு விளைந்ததென்று அவ
ணிருந்த புத்தகங்களை வாரிக் கடலில் வீசுவது கண்ட
கந்தசுவாமியும் பரமசிவனது கரத்திருந்த போதநூலைப்
பறித்துப் பௌவத்தில் வீசிய நிமித்தம் அம்முருகவேளைச்
சிவனார் நோக்குபு “நீ வணிகர் குலத்தின் மூங்கைப்

பிள்ளையாகுக” எனச் சபித்தாரென்பதற்கு மதுரைத்திரு
விளையாடல் வலைவின படலத்தில்—

“வெருவருஞ் செல்லின் வேழ முகத்தனை விதித்த சாபப்
பெருவலி தன்னைச் சாரும் பெற்றியாற் சாபம் கூறான்
அருவரை நெஞ்சு போழ்த்த வள்ளிலை வடிவேற் செங்கை
முருகனை வணிகர் தம்மின் மூங்கையா கென்றா னிப்பால்”
எனவருஞ் செய்யுள் சான்றாக நிற்கின்றது. இதென்
கொல்?

தந.—இங்ஙனம் சிவனார் தேவியாரைப் பரதவர்
பந்தனையாகுமாறு சபித்தவுடன் கந்தபிரானை மகரமீ
னாகும் வண்ணஞ் சபித்தனரெனத் திரு வந்தாகோசமங்
கைத் தலபுராணத்து வலைவிசு மத்தியாயத்தில்—

“அதனை யோர்ந்தவம் மண்ணல் வெற்றிவேற்
சுதனை நோக்குபு தோன்ற லீங்கிலன்
புனையி ருட்குழற் புறத்தொ ளித்தநாம்
உதவு மந்திர முணரு கிற்தலால்.
மகர மீனமாய் மறிதி ரைக்கடற்
புகுதி யென்றுபின் புனைபைங் றோதையை
நிகரில் கற்பினாய் நின்னு பேட்சையாற்
குதளி ருந்தனன் குழைமென் கூத்தலில்”

எனவருமாற்றானறியலாம். இதற்கிசையத் தென்மொழிக்
கந்தபுராணத்துச் சிங்கமுகாசரன் வதைப்படலத்தின்
சுருள்-வது செய்யுளில் “மகரமு மான மேலோன்” என
லும் வருகிறது. இது வடமொழிக் காந்தத்திலிலை.
முருகனை மகரமீனாகச் சபித்தனரென்பதனை, இருபுதல்
வரையும் வாயில்புக விடுத்தாயாகவின் நீ ஒரு மீனரு
வாகிக் கடலிற்கிடந்து உழிதருகவென்று சிவனார் நந்தி
தேவரைச் சபித்தனரென்பதற்கான செய்தியை அவ்வலை